

מסורת הש"ס

(א) ומק"ש... (ב) וק"ש... (ג) וק"ש... (ד) וק"ש... (ה) וק"ש... (ו) וק"ש... (ז) וק"ש... (ח) וק"ש... (ט) וק"ש... (י) וק"ש... (יא) וק"ש... (יב) וק"ש... (יג) וק"ש... (יד) וק"ש... (טו) וק"ש... (טז) וק"ש... (יז) וק"ש... (יח) וק"ש... (יט) וק"ש... (כ) וק"ש... (כא) וק"ש... (כב) וק"ש... (כג) וק"ש... (כד) וק"ש... (כה) וק"ש... (כו) וק"ש... (כז) וק"ש... (כח) וק"ש... (כט) וק"ש... (ל) וק"ש...

מי שמתו פרק שלישי ברכות

ואין מברכין עליו. אין לרך שיצרכו לו אחים נכרכת הלחם: ואין מומנין עליו. אין מלטרף עם שלשה לזמון: ששמיש המטה איכא בינייהו. לר"ש חייב אכל בעונה בשבת: קפני מיהא פטור לכה דמי פטור אמי שאין לו בית אחר דקאמר מחזיר פניו ואוכל: רב אשי אמר. לעולם איכא ומתמינין נמי אפילו כניח אחר נמי פטר ליה דכל שמוטל עליו לקבורו קרי מוטל לפניו: ויקס אכרסה וגו' וכפינן ואקברה מתי מלפני. וההיא שעתא לאו לפניו היה: משמרו. אדם אחר שאינו קרובו אלא משמרו: סופס ד' אמוס לק"ש. שאסור לקרות בתוך ארבע אמות שלו משום לועג לרש: פטור מק"ש. משום דעוסק במלאה: וקורין לעכברים אפי' נקפיהו: דסקיף. מלרף גדול של עור: ואם היה מלרף: ור"ך לרובו על הסוס וסירף. ואין לקרוב על הסוס ולרין: אלא נקפיהו. אלא היה ממירא רוכב: מלוה ה' חונן דל. קרי היה מלוה את המקום מי שאינו את הדל ואין לך על זה המה והמלוה אותו כאלו מלוה את המקום: דלייש. הגביהו: לא שניס. לא חורת עליו פסע שנית כדי שתתנון זו: אלו ליקיים. ומאי יודעים שימיתו ונתנים אל לנס יום המיתה ומשמיט ידהו מן העבודה. ורשעים אינם יודעים מאומה שעושים עמם כאינם יודעים ומעושים: הוא סכה. השפיל את השנים של דורות משני מקדשים שלא היה בהם כמות: אריאל. זה בית המקדש שנא' הו אריאל אריאל קרית הנה דוד וישיבה עט: מואב. על שם שנאלו דוד דלתי מרות המואביה: גזיז

יח.

עין משפט גר מצוה

ה א מיי פיד מלכות מפילן הלכה כב ויודי מלכות אכל הלכה יו וישי מלי פ"ח הלכה יו סגמ ספין כב טושי' איהי סגמ מה ספיק א וימין פא ספיק ד ויודי סגמ רפס ספיק ד ופי שפ ספיק ג י: ב מיי פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ג ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ד ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ה ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ו ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ז ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ח ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ט ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: י ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: יא ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: יב ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: יג ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: יד ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: יט ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כ ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כא ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כב ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כג ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כד ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כה ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כו ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כז ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כח ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: כט ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י: ל ויודי סגמ פ"ח מלי סגמ ב כ טושי' איהי סגמ פא ספיק ד ויודי סגמ י:

תורה אור השלם

- 1. וק"ש אברהם מפני ש... 2. וק"ש אברהם מפני ש... 3. וק"ש אברהם מפני ש... 4. וק"ש אברהם מפני ש... 5. וק"ש אברהם מפני ש... 6. וק"ש אברהם מפני ש... 7. וק"ש אברהם מפני ש... 8. וק"ש אברהם מפני ש... 9. וק"ש אברהם מפני ש... 10. וק"ש אברהם מפני ש... 11. וק"ש אברהם מפני ש... 12. וק"ש אברהם מפני ש... 13. וק"ש אברהם מפני ש... 14. וק"ש אברהם מפני ש... 15. וק"ש אברהם מפני ש... 16. וק"ש אברהם מפני ש... 17. וק"ש אברהם מפני ש...

רבינו הגנאל

ה"ר המולך עצמות ממוקם במקום הרי לו לא יתכן בדקיקא שני ספק מתברר ומתחיל שני החומר אחד מצד זה ואחד מצד אחר, ובלשון ישמעאל אלכנדי.

דעתך לאסור ס"ת אכל בניאים וכמתוים שפיר דמי ונדקט ס"ת ולא מתכנר לומר פשיטא דמותר למה יהיה אסור ועוד דבהדיא אמר בירושלמי דסקיף מלאה ספרים או שהיו זה עצמות של מה הרי זה מפשילן לאחריו ורובו עליו: אלא אביא משום ר' יוחנן דרבי אבהו. וה"ה לאחריו מותר אפילו גלא לנטיס: לבחור באין אצ"ט ועכשיו שחרפין דהנה והא אמר' כפ' הסכלת (מנחות דף מה). ההיא שעתא דלא רמינן ליה פ"י נומנין לזית בעלמיתוהין (א) משום לועג לרש וי"ל הכא דלנטישין אותם כנה שהמים מלאים אינם מלאים וגדול המצוה וכו' (ב) וההיא שעתא דלנטישין אותם חוטים למתים ועכשיו אנו מסלקין אותן וי"מא' שגא אומר ר"ת דוקא הם שהיו רגילים כולם בחייהם ללבוש עלית נדי כמות וללבוש לזית וגם לל העוקקים בהם יש להם לזית והוא לועג לרש אם לא היה להם לזית או משום דכתיב לרור חם אכל אנו שגם בחייתו אין מנהגינו ללבוש תמיד לזית אז הו רמינן להו הו כמו לועג לרש וכו"ת נשים לאותם שהיה להם בחייהם לזית והוא לועג לרש לאחרים ועוד ר"ת (א) אם קרית אתה שנית אם שנית לא שלשת אם שלשת לא פירשו לך כי החיים יודעים שימותו אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים שנאמר ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג

דעתך לאסור ס"ת אכל בניאים וכמתוים שפיר דמי ונדקט ס"ת ולא מתכנר לומר פשיטא דמותר למה יהיה אסור ועוד דבהדיא אמר בירושלמי דסקיף מלאה ספרים או שהיו זה עצמות של מה הרי זה מפשילן לאחריו ורובו עליו: אלא אביא משום ר' יוחנן דרבי אבהו. וה"ה לאחריו מותר אפילו גלא לנטיס: לבחור באין אצ"ט ועכשיו שחרפין דהנה והא אמר' כפ' הסכלת (מנחות דף מה). ההיא שעתא דלא רמינן ליה פ"י נומנין לזית בעלמיתוהין (א) משום לועג לרש וי"ל הכא דלנטישין אותם כנה שהמים מלאים אינם מלאים וגדול המצוה וכו' (ב) וההיא שעתא דלנטישין אותם חוטים למתים ועכשיו אנו מסלקין אותן וי"מא' שגא אומר ר"ת דוקא הם שהיו רגילים כולם בחייהם ללבוש עלית נדי כמות וללבוש לזית וגם לל העוקקים בהם יש להם לזית והוא לועג לרש אם לא היה להם לזית או משום דכתיב לרור חם אכל אנו שגם בחייתו אין מנהגינו ללבוש תמיד לזית אז הו רמינן להו הו כמו לועג לרש וכו"ת נשים לאותם שהיה להם בחייהם לזית והוא לועג לרש לאחרים ועוד ר"ת (א) אם קרית אתה שנית אם שנית לא שלשת אם שלשת לא פירשו לך כי החיים יודעים שימותו אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים שנאמר ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג

דעתך לאסור ס"ת אכל בניאים וכמתוים שפיר דמי ונדקט ס"ת ולא מתכנר לומר פשיטא דמותר למה יהיה אסור ועוד דבהדיא אמר בירושלמי דסקיף מלאה ספרים או שהיו זה עצמות של מה הרי זה מפשילן לאחריו ורובו עליו: אלא אביא משום ר' יוחנן דרבי אבהו. וה"ה לאחריו מותר אפילו גלא לנטיס: לבחור באין אצ"ט ועכשיו שחרפין דהנה והא אמר' כפ' הסכלת (מנחות דף מה). ההיא שעתא דלא רמינן ליה פ"י נומנין לזית בעלמיתוהין (א) משום לועג לרש וי"ל הכא דלנטישין אותם כנה שהמים מלאים אינם מלאים וגדול המצוה וכו' (ב) וההיא שעתא דלנטישין אותם חוטים למתים ועכשיו אנו מסלקין אותן וי"מא' שגא אומר ר"ת דוקא הם שהיו רגילים כולם בחייהם ללבוש עלית נדי כמות וללבוש לזית וגם לל העוקקים בהם יש להם לזית והוא לועג לרש אם לא היה להם לזית או משום דכתיב לרור חם אכל אנו שגם בחייתו אין מנהגינו ללבוש תמיד לזית אז הו רמינן להו הו כמו לועג לרש וכו"ת נשים לאותם שהיה להם בחייהם לזית והוא לועג לרש לאחרים ועוד ר"ת (א) אם קרית אתה שנית אם שנית לא שלשת אם שלשת לא פירשו לך כי החיים יודעים שימותו אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים שנאמר ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג

דעתך לאסור ס"ת אכל בניאים וכמתוים שפיר דמי ונדקט ס"ת ולא מתכנר לומר פשיטא דמותר למה יהיה אסור ועוד דבהדיא אמר בירושלמי דסקיף מלאה ספרים או שהיו זה עצמות של מה הרי זה מפשילן לאחריו ורובו עליו: אלא אביא משום ר' יוחנן דרבי אבהו. וה"ה לאחריו מותר אפילו גלא לנטיס: לבחור באין אצ"ט ועכשיו שחרפין דהנה והא אמר' כפ' הסכלת (מנחות דף מה). ההיא שעתא דלא רמינן ליה פ"י נומנין לזית בעלמיתוהין (א) משום לועג לרש וי"ל הכא דלנטישין אותם כנה שהמים מלאים אינם מלאים וגדול המצוה וכו' (ב) וההיא שעתא דלנטישין אותם חוטים למתים ועכשיו אנו מסלקין אותן וי"מא' שגא אומר ר"ת דוקא הם שהיו רגילים כולם בחייהם ללבוש עלית נדי כמות וללבוש לזית וגם לל העוקקים בהם יש להם לזית והוא לועג לרש אם לא היה להם לזית או משום דכתיב לרור חם אכל אנו שגם בחייתו אין מנהגינו ללבוש תמיד לזית אז הו רמינן להו הו כמו לועג לרש וכו"ת נשים לאותם שהיה להם בחייהם לזית והוא לועג לרש לאחרים ועוד ר"ת (א) אם קרית אתה שנית אם שנית לא שלשת אם שלשת לא פירשו לך כי החיים יודעים שימותו אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים שנאמר ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג

דעתך לאסור ס"ת אכל בניאים וכמתוים שפיר דמי ונדקט ס"ת ולא מתכנר לומר פשיטא דמותר למה יהיה אסור ועוד דבהדיא אמר בירושלמי דסקיף מלאה ספרים או שהיו זה עצמות של מה הרי זה מפשילן לאחריו ורובו עליו: אלא אביא משום ר' יוחנן דרבי אבהו. וה"ה לאחריו מותר אפילו גלא לנטיס: לבחור באין אצ"ט ועכשיו שחרפין דהנה והא אמר' כפ' הסכלת (מנחות דף מה). ההיא שעתא דלא רמינן ליה פ"י נומנין לזית בעלמיתוהין (א) משום לועג לרש וי"ל הכא דלנטישין אותם כנה שהמים מלאים אינם מלאים וגדול המצוה וכו' (ב) וההיא שעתא דלנטישין אותם חוטים למתים ועכשיו אנו מסלקין אותן וי"מא' שגא אומר ר"ת דוקא הם שהיו רגילים כולם בחייהם ללבוש עלית נדי כמות וללבוש לזית וגם לל העוקקים בהם יש להם לזית והוא לועג לרש אם לא היה להם לזית או משום דכתיב לרור חם אכל אנו שגם בחייתו אין מנהגינו ללבוש תמיד לזית אז הו רמינן להו הו כמו לועג לרש וכו"ת נשים לאותם שהיה להם בחייהם לזית והוא לועג לרש לאחרים ועוד ר"ת (א) אם קרית אתה שנית אם שנית לא שלשת אם שלשת לא פירשו לך כי החיים יודעים שימותו אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים שנאמר ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג

